

Sygn. akt I NKRS 55/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie z odwołania M. B.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] /2020 z dnia 10 września 2020 r. w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiągającego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 maja 2021 r.,

odrzuca odwołanie.

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa, działając na podstawie art. 69 § 1b ustawy z 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 365, ze zm., dalej: p.u.s.p.), podjęła uchwałę z 10 września 2020 roku nr [...] /2020, w której odmówiła zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego Sądu Rejonowego w L. przez M. B. , która osiągnęła wiek 65 lat.

Pismem z 10 stycznia 2021 r. M. B. wniosła do Sądu Najwyższego odwołanie od przedmiotowej uchwały, zarzucając jej naruszenie art. 29 ust. 1,

art. 33 ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy z 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 269, dalej „ustawa o KRS”), a także art. 69 ust. 1b zdanie pierwsze p.u.s.p. Powołując się na te zarzuty, wniosła o uchylenie uchwały w całości i przekazanie sprawy Radzie do ponownego rozpoznania. Oprócz tego wniosła udzielenie zabezpieczenia poprzez wstrzymanie skuteczności zaskarżonej uchwały.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało odrzuceniu jako wniesione po terminie.

Zgodnie z art. 44 ust. 1 zd. 1 ustawy o KRS uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Zaskarżona uchwała w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiągającego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku dotyczy indywidualnej sprawy sędziego. Mieści się więc niewątpliwie w zakresie przedmiotowym przepisu art. 44 ust. 1 zd. 1 ustawy o KRS. Oczywiste jest przy tym, że art. 69 §1b p.u.s.p. nie wyłącza kognicji Sądu Najwyższego do kontroli zaskarżonej uchwały. Stanowi on bowiem wyłącznie o „ostateczności” uchwały KRS. W żadnym razie ostateczności nie można utożsamiać z „prawomocnością” i niezaskarżalnością uchwały KRS. Przepis ten nie wyłącza więc drogi sądowej do wniesienia odwołania (wyroki Sądu Najwyższego z: 26 marca 2019 r., I NO 57/18; 3 czerwca 2020 r., I NO 3/20; postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 stycznia 2019 r., I NO 57/18; 11 lutego 2020 r., I NO 3/20; 6 maja 2020 r., I NO 187/19; 19 maja 2020 r., I NO 15/20; 15 kwietnia 2020 r., I NO 191/19; 15 lipca 2020 r., I NO 81/20).

Zgodnie z art. 44 ust. 2 ustawy o KRS odwołanie od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa wnosi się w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia uchwały z uzasadnieniem. Jak wynika z akt sprawy, zaskarżona uchwała Krajowej Rady Sądownictwa została doręczona skarżącej w dniu 27 października 2020 r. (zwrotka - k. 7), natomiast odwołanie zostało wniesione dopiero 9 stycznia 2021 r. (data stempla pocztowego - k. 14) i wpłynęło do organu 12 stycznia 2021 r. (stempel Biura KRS - k. 14).

Odwołanie spóźnione Sąd Najwyższy zobowiązany jest odrzucić. Jest tak dlatego, że skarżąca nie złożyła wniosku o przywrócenie terminu. Sąd Najwyższy nie może z urzędu przywrócić terminu do wniesienia odwołania.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS orzekł, jak w sentencji.